priekules baptistu draudze

Domā uz To Kungu visos savos ceļos,
tad Viņš darīs līdzenas tavas tekas.

Sal. pam. 3:6

2020 Jūnijs(171)

Zāļu iela 12, Priekule, LV-3434; Reģ.nr.90000159161; SWEDBANKA **Konts LV61HABA0551032019880 – ziedojumiem!**

Tieši šodien 7.jūnijā Latvijā svin mūsu himnas 'Dievs svētī, Latviju!' simtgadi

IEVĒRĪBAI!!!!

Vasara ir atvaļinājumu laiks ☺ Arī mūsu Guntars baudīs atvaļinājumu, bet draudzei tā ir iespēja baudīt viesmācītāju sludināšanu

- Otrajā svētdienā pie mums ciemosies Pāvilostas draudzes mācītājs Deniss Doroņins.
- Trešā svētdiena ir draudzes kora svētki. Ciemiņš – Rīgas Āgenskalna draudzes mācītājs Edgars Mažis. Viņš nebūs viens, būs arī kādi mūziķi. Svinēsim svētkus!
- Ceturtajā svētdienā kalpos Aivars Vadonis no Mežgalciema baptistu draudzes
- Pirmā jūlija svētdiena būs divu Ilmāru vadībā. Ciemiņš – Ilmārs Hiršs, dievkalpojumu vadīs – Ilmārs Arājs
- Baudot vasaru, bērni un jaunieši var lūgt vecākus pamazām sākt iekrāt naudiņu nometnēm ☺
  - Bērniem VBS 3.-7.augusts
  - Jauniešu nometne "Vienmēr virsotnē" Jūrmalciemā 10.-14.augusts
  - Laivošana "Tēvi Dēli un Meitas" pa Ventu- 11.-13.septembris

Ø Ø

Kādu dienu profesors ienāca klasē un lūdza savus studentus sagatavoties pārsteiguma pārbaudei. Viņi satraukti gaidīja pie darba galdiem, kad sāksies pārbaude. Profesors izdalīja uzdevuma lapas ar tekstu uz leju, kā parasti. Kad viņš tās visas izdalīja, viņš lūdza studentus pagriezt lapu un sākt. Visiem par pārsteigumu, jautājumu nebija ... tikai melns punkts lapas centrā. Profesors, redzēdams izbrīnītās sejas izteiksmes, teica viņiem:

"Es gribu, lai jūs uzrakstītu to, ko jūs tur redzat."

Studenti apmulsuši sāka darbu pie neizskaidrojamā uzdevuma.

Nodarbības beigās profesors savāca visus rakstu darbus un sāka skaļi lasīt katru no tiem visu studentu priekšā. Viņi visi bez izņēmumiem aprakstīja melno punktu, mēģinot izskaidrot tā stāvokli lapas vidū utt. Pēc tam, kad visi bija izlasīti, klase klusēja, profesors sāka skaidrot:

"Es nevērtēšu jūs pēc tā, ko esat uzrakstījuši. Es tikai gribēju jums likt padomāt. Neviens nerakstīja par papīra balto daļu. Visi koncentrējās uz melno punktu - un tas pats notiek arī mūsu dzīvē.

Mums ir balts papīrs, ko novērot un izbaudīt, bet mēs vienmēr koncentrējamies uz tumšajām vietām. Mūsu dzīve ir dāvana, ko Dievs mums dāvā ar mīlestību un rūpēm, un mums vienmēr ir iemesls kaut ko svinēt - daba atjauno pati sevi katru dienu, mums apkārt ir draugi, darbs, kas nodrošina mūsu iztiku, brīnumi, kurus ikdienā redzam .....

Tomēr mēs uzstājam, ka jākoncentrējas tikai uz tumšajiem punktiem - veselības jautājumiem, kas mūs uztrauc, naudas trūkumu, sarežģītajām attiecībām ar ģimenes locekli, vilšanos kādā cilvēkā, un tā varētu turpināt.

Tumšie plankumi ir ļoti mazi, salīdzinot ar visu, kas mums ir dzīvē, bet tie ir tie, kas piesārņo mūsu prātu.

Novērsiet acis prom no melnajiem punktiem jūsu dzīvē. Izbaudiet katru no jūsu svētībām, katru mirkli, ko jums piešķir dzīve. Esiet laimīgi un dzīvojiet dzīvi, kas piepildīta ar MĪLESTĪBU, ".

Stāsta morāle: ***Esi piesardzīgs, uz ko tu koncentrējies. Tavas domas noteiks, ko tu spēj sasniegt dzīvē***

Pirms dažiem gadiem Ņujorkā es braucu pārpildītā autobusā – tas bija pilns ar nogurušiem un aizkaitinātiem pasažieriem. Mēs iekļuvām sastrēgumā. Ārā smidzināja smalks lietutiņš. Autobusa salonā vīrieši neapmierināti burkšķēja viens uz otru. Kāds no viņiem, kaut kāda iemesla dēļ, uzsāka ķildu. Neviens neaizdomājās iedot vietu kādai grūtniecei. Gaisā virmoja dusmas.

Septītās Avēnijas pieturā vadītājs paziņoja: "Draugi" – viņš teica mierīgā balsī – "Es zinu, jums šodien ir bijusi grūta diena. Laika apstākļiem un sastrēgumiem es neko nevaru padarīt. Piedāvāju katram no jums izkāpt pa priekšējām durvīm. Es padošu roku. Kad iesiet garām man, ielieciet manā rokā visus savus kreņķus un rūpes. Un tad, kad es braukšu pāri Hudzonai, es izmetīšu to visu pa taisno upē. Labi?"

«Viņš taču ir brīnumdaris», — es padomāju. Pasažieri sāka smieties. Viņu sejas apskaidrojās. Pēdējās stundas laikā šie cilvēki tēloja, ka neredz savus kaimiņus, bet tagad ieskatījās viens otram acīs – viņš patiešām to saka nopietni?.

Nākamajā pieturā vadītājs apstājās un caur biļešu pārdošanas lodziņu pastiepa roku, un gaidīja. Viens aiz otra pasažieri kāpa ārā un pastieptajā rokā it kā ielika kaut ko. Kāds iesmējās, kādam acīs bija asaras – taču katrs no viņiem aizskāra vadītāja roku. Nākamajā pieturā notika tas pats. Un tā visu laiku, līdz pat pašai upei.

Pasaule nav vienkārša. Dažkārt tik lielā mērā sarežģīta, ka grūti saglabāt cilvēcību. Mēdz būt pretīgas dienas. Dažkārt tās ievelkas daudzu gadu garumā. Tu centies izmainīt situāciju, bet nekas nemainās. Tu zaudē mantu, draugus, ticību un mīlestību. Tu skaties briesmīgus notikumus ziņās. Tev ir bail. Un tu aizpogā sevi ciet – līdz pašam kaklam.

Ļoti bieži pār mums pārklājas tumsa. Tev vajadzīga gaisma, bet tu nevari to atrast.

Taču, kas tad, ja tu pats esi Gaisma? Kas tad, ja tu pats vari kļūt par gaismas avotu?

Kā tā autobusa vadītājs, kurš nebija nekāds atpazīstamais cilvēks vai garīgais skolotājs. Viņš pat negrasījās nest savu mācību tautās. Pavisam parasts pakalpojumu sfēras darbinieks – viens no pašiem neievērojamākajiem cilvēkiem. Bet spēks pavisam vienkāršā cilvēkā var būt milzīgs, un vadītājs prata novirzīt to, lai palīdzētu mums visiem – saviem pasažieriem.

Kad man ir slikti, es atceros šo autobusa vadītāju un jautāju sev, ko es varu izdarīt tieši tagad, lai kļūtu par gaismu? Protams, es nevaru apstādināt globālo sasilšanu, karus, pārtaisīt cilvēkus. Taču es varu izdarīt ko labu cilvēkiem, kurus sastopu, pat tad, ja tos nepazīstu.

Manai uzvedībai ir nozīme, jo es nedzīvoju uz vientuļas salas. Skumjas un bailes ir lipīgas, bet tikpat lipīga ir pacietība un dāsnums. Katrā no mums ir daudz lielāks ietekmes spēks, kā mēs varētu iedomāties.

Lai kas mēs arī nebūtu, lai kā mēs būtu iestiguši savās ikdienas rūpēs, es ticu, ka ikviens no mums var izgaismot kādu daļiņu pasaules.

Vēl vairāk, es domāju, ka tas ir vienīgais veids, lai apgaismotu pasauli – pieturu aiz pieturas līdz pat pašai upei.

Elizabete Gilberta

5.maijā Mūžības ceļos aizgāja mūsu mīļā un cienījamā Rasma Ziemele. Viņas mazbērni ir veikuši ļoti labu darbu izveidojot video interviju ar Rasmu. Viņa ir paraugs mums ikvienam. Klausoties Rasmas rāmo valodu, tikai tagad uzzinu, ka viņa strādājusi bankā. Dzīve bijusi saistīta ar naudas lietām arī draudzē. Es esmu pateicīga Rasmai par ziedojumiem, kad vasarās devos uz Pelču nometni bērniem ar īpašām vajadzībām. Viņa tā vienkārši teica, gan jau noderēs. Viņas sirds vienmēr bija atvērta bērniem. Gan Paplakas gan Kalētu jaunā paaudze ir saņēmusi Rasmas mīlestību. Mums ir daudz ko mācīties no viņas kalpošanas darbā un ne tikai…

Viņa bija svētceļnieks, mierīgi, bez steigas viņa gāja šauro ceļu un tagad ir sasniegusi savu ceļa mērķi!

Zenta

Varbūt Tev blakus ir cilvēki, kuri ir paši labākie, dievbijīgākie, laipnākie un mīļākie un tev nav nekādu problēmu viņus mīlēt. Varbūt tu pat esi apprecējis šādu personu un tiešām baudi svētītu laiku kopā. Bet ko darīt ar tiem cilvēkiem, kuri tādi nav, bet ar kuriem ir jāpavada laiks kopā? Ko darīt, ja tavi kolēģi, ģimenes locekļi, kaimiņi un radinieki ir nejauki? Ko darīt, ja esi apprecējis nejauku cilvēku? Kāds nezināms autors ir teicis, ka Bībele mums saka - nejauki, nelaipni un nepateicīgi cilvēki būs, pat būs tādi, kurus varētu saukt par muļķiem. Un kādiem jau šie cilvēki ir arī jāmīl un jāapprec.
Lai arī šie vārdi raisa smaidu, tomēr sava patiesība tur ir. Un tas nenozīmē, ka mēs ejam un vērtējam, kurš ir muļķis un kurš nav. Tas ir aicinājums pacietībā turpināt mīlēt to, kurš nav jauks pret mani, kurš pat nebūtu to pelnījis (pēc mūsu domām), kurš to nenovērtē un neatdara ar to pašu.

Ir kādi, kuri jau šeit uz zemes bauda īstu mīlestību attiecībās un tas ir skaisti, bet daudzi no mums, tikai nonākot pie Debesu Tēva, saņems savu novērtējumu par to mīlestību, kuru viņi turpināja dot, kaut arī nesaņēma neko pretī.

Un iedomājies, tad pie tevis pienāks Debesu Tēvs, apskaus tevi un teiks - paldies, ka tu turpināji tik ļoti mīlēt to manu spuraino un kašķīgo bērnu, kaut arī viņš (viņa) to nenovērtēja. Ļauj man tagad tev parādīt, kā es mūžībā atalgoju tos, kuri mīl Manā vārdā, mīl tā, kā Es.

Bet mīliet savus ienaidniekus un darait labu un aizdodiet, atmaksu negaidīdami, un tad jūsu alga būs liela un jūs būsit Visuaugstākā bērni; jo Viņš ir laipnīgs pret nepateicīgajiem un ļaunajiem.
(Lūkas 6:34-35)

Šī rakstu vieta manam prātam var šķist nesaprotama un netaisna. Jo man ļoti negribās mīlēt to, kurš ir tik grūti mīlams, drīzāk jau nemīlēt viņu būtu vieglāk. Bet līdzīgi, kā manam prātam ir grūti saprast šo Kristus aicinājumu, man ir grūti saprast to, ka caur paklausību šim aicinājumam, lielākais ieguvējs būšu es pats.

Šī mīlestība mainīs mani. Tā lēnām nomazgās, slāni pa slānim, no mana egoisma prasībām, līdz ļaus caur manu dzīvi spīdēt Kristum.
Un tajā dienā, kad es satikšu Jēzu, Viņš man atklās to skaisto mākslas darbu, kuru Viņš būs uzgleznojis caur manu dzīvi.

Jo tagadējās grūtības, kas ir vieglas, dod mums neizsakāmi lielu mūžīgu godību, ja mēs neņemam vērā to, kas ir redzams, bet to, kas nav redzams. Jo redzamais ir laicīgs, bet neredzamais mūžīgs.
(2. Korintiešiem 2:4)

Dievs glezno mākslas darbu. Katrs otas vilciens rada ko skaistu, katrs pleķītis pārtop par ko vērtīgu, līdz beidzot skaistākā glezna pasaulē ir gatava. Tas ir īsts šedevrs.
Tu esi Dieva mākslas darbs. Tava dzīve ir audekls uz kura Viņš glezno skaistāko gleznu pasaulē. Katra bēda, sāpe, nelaime un pārdzīvojums ir kā krāsas pleķītis, kuru Viņš pārveido brīnišķīgā attēlā. Katrs otas vilciens noņem lieko, lai atstāstu svarīgo, līdz bilde kļūst nevainojama. Īsts šedevrs.

Mēs paši esam viņa darinājums, Kristū Jēzū radīti labiem darbiem, kurus Dievs iepriekš sagatavojis, lai mēs tajos dzīvotu.
(Efeziešiem 2:10)

356 iespējas

Ø ø

Ir tādi T-krekliņi uz kuriem ir brīdinoši uzraksti, kas veltīti meitu kavalieriem. Tēvi tos uzvelk, it kā jokojot, bet zināms, ka katrā jokā ir sava patiesība. Un jo vairāk tā ir, ja runa ir par tēta mīļo meitiņu. Tēta lolojumu, kuru viņš sargā, mīl, aprūpē, lutina un kura ir dārgāka par visu. Tikai tie tēti, kuri no sirds mīl savas meitas zinās, kādu vētru izraisa kavalieris, kurš uzdrīkstas klauvēt pie meitas sirds durvīm. Jā, meitai tā var būt rozā briļļu vētra, bet tēvam tā ir gluži citu briļļu vētra. Mīlošs tēvs vēl savai meitai pašu labāko. Viņš vēlas, ka viņa meitas dzīvē būtu cilvēks, kurš viņu mīlētu, sargātu, lutinātu, aplidotu un apgādātu labāk, nekā tēvs to spēj. Tā kā tēvs nespēs visu redzēt un būt klāt savai meitiņai, viņam ir pamatīgs satraukums. Šo pašu stāstu varētu stāstīt par mātēm, viņu dēliem un topošām vedeklām.

Šīs rūpes un mīlestību būtu jāpatur prātā jo īpaši tāpēc, ka tavai sievai/vīram (māsai/brālim; dēlam/meitai) ir Tēvs, kurš mīl vēl vairāk, nekā zemes tēvs, vai māte spētu mīlēt. Tikai šis Tēvs, atšķirībā no vecākiem, kuri neredz visu un ne vienmēr mīl un rūpējas tā, kā vajadzētu - mīl bezgalīgi un ir klātesošs ik brīdi. Viņš redz visu!

Izturies pret Viņa bērnu tā, kā Viņš to gribētu. Rūpējies par viņu, mīli viņu, esi iejūtīgs un uzmanīgs. Tēvs savus bērnus ļoti mīl un reiz tev prasīs - kā tu izturējies pret viņa bērnu, kuru Viņš tev uzticēja? Izturies pret savu sievu/vīru; brāli/māsu; meitu/dēlu u.t.t. tā, kā tu gribētu, lai pret tevi izturas. Tā, kā Dievs gribētu, lai tu pret Viņa bērnu izturies.

Tad nu visu, ko jūs gribat, lai cilvēki jums dara, tāpat darait arī jūs viņiem.
Jo tā ir bauslība un pravieši.
(Mateja 7:12)

Ja tu neesi bijis vērīgs pret to cilvēku, kurš tev ir blakus, lūdz Dievam palīdzību iepazīt otru, lai vari pret viņu izturēties tā, kā Dievs gribētu, lai izturies. Negaidot, ka otrs kaut ko izdarīs man pa prātam, bet ejot un darot - zinot, ka to, ko es sēšu es arī pļaušu. Ja sēšu mīlestību, tad to arī savā laikā pļaušu.

Nepievilieties, Dievs neļaujas apsmieties! Jo, ko cilvēks sēj, to viņš arī pļaus.
(Galatiešiem 6:7)

Ja tu esi tas, pret kuru izturas netaisni, ja ciet no pāri darījumiem, ja par tevi nerūpējas, tad atceries, ka tavs Debesu Tētis ir klātesošs ik brīdi un Viņš iestājas par tevi, Viņš neļaus tev darīt pāri. Viņš tevi sargā un aprūpē, mīl un lutina. Viņš par tevi parūpēsies.

Es paceļu savas acis uz kalniem: no kurienes gan man nāks palīdzība?
Mana palīdzība nāk no Tā Kunga, kas radījis debesis un zemi.
Viņš neļaus tavai kājai slīdēt; kas tevi sargā, tas nesnaužot!
Tas Kungs ir tavs sargs, Tas Kungs ir tava paēna tev pa tavu labo roku,
ka dienā saule tevi nespiež, nedz mēness naktī.
(121. Psalms 1-3;5-6)

Ø ø ø